

ше: какъ ще се разправи после съ Павелъ? . . . Ами ако Царка залита къмъ него — изпъква мисълъ въ главата му. Павелъ е младъ и хубавецъ. А сблизимъ ли се, ще се срещатъ, ще приказватъ и . . . Тая мисълъ го стрестна. Но желанието да се премахне Тънкия, бѣше по-силно. Зашеметенъ, не довърши мисълъта си, и пакъ напълни шишенцата съ ракия.

— Да чукнемъ! — проговори Мъглата.

— Наздраве! — отвърна Павелъ.

И като изпиха стъкленицата съ каленката, главитѣ имъ се замаяха, свѣта почна да имъ се показва радостенъ и широкъ и престанаха да мислятъ за злото, което би ги сполетѣло. Къмъ обѣдъ, Павелъ се